

LATVIJAS REPUBLIKAS

SAEIMAS

ZIŅOTĀJS

NR. 7

2013. GADA 11. APRĪLĪ

Saturs

Likumi

113.*	312L/11**	Grozījumi Krimināllikumā	3
114.	313L/11	Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām”	6
115.	314L/11	Grozījumi Kredītiestāžu likumā.	9
116.	315L/11	Grozījumi Nacionālās drošības likumā.	11
117.	316L/11	Grozījums Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likumā	12
118.	317L/11	Grozījumi Civilās aizsardzības likumā	13
119.	318L/11	Grozījums Liepājas speciālās ekonomiskās zonas likumā	14
120.	319L/11	Grozījums Rēzeknes speciālās ekonomiskās zonas likumā	15
121.	320L/11	Grozījumi Zinātniskās darbības likumā	16
122.	321L/11	Grozījumi Aizsargjoslu likumā	22
123.	322L/11	Par ārkārtējo situāciju un izņēmuma stāvokli	24
124.	323L/11	Grozījumi Kriminālprocesa likumā	32

Paziņojums

125.	Par piekrišanu deputāta Ingmāra Čaklā saukšanai pie administratīvās atbildības	39

* *Publikācijas numurs.*

** *11. Saeimas pieņemtā likuma numurs.*

113. 312L/11 Grozījumi Krimināllikumā

Izdarīt Krimināllikumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 15. nr.; 2000, 12., 13. nr.; 2001, 15. nr.; 2002, 11., 16., 22., 23. nr.; 2003, 10., 15. nr.; 2004, 2., 3., 4., 6., 11., 12., 13. nr.; 2005, 2., 11., 12., 13., 20., 21. nr.; 2006, 1., 7., 22. nr.; 2007, 3., 15. nr.; 2008, 3., 24. nr.; 2009, 13., 15., 21. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 193. nr.; 2010, 178., 199. nr.; 2011, 99., 117., 148., 199. nr.; 2012, 202. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 12. pantu šādā redakcijā:

“12. pants. Fiziskās personas atbildība juridiskās personas lietā

Par noziedzīgu nodarījumu, ko privāto tiesību juridiskās personas interesēs, šīs personas labā vai tās nepienācīgas pārraudzības vai kontroles rezultātā izdarījusi fiziskā persona, attiecīgā fiziskā persona saucama pie kriminālatbildības, bet juridiskajai personai var piemērot šajā likumā paredzētos piespiedu ietekmēšanas līdzekļus.”

2. Izslēgt 62. panta pirmās daļas 1. punktā vārdus “mantas konfiskācija”.

3. Izteikt 70.¹ un 70.² pantu šādā redakcijā:

“70.¹ pants. Pamats piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanai juridiskajai personai

Par šā likuma sevišķajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu privāto tiesību juridiskajai personai, tai skaitā valsts vai pašvaldību kapitālsabiedrībai, kā arī personālsabiedrībai, tiesa vai likumā paredzētajos gadījumos prokurors var piemērot piespiedu ietekmēšanas līdzekli, ja nodarījumu juridiskās personas interesēs, šīs personas labā vai tās nepienācīgas pārraudzības vai kontroles rezultātā izdarījusi fiziskā persona, rīkodamās individuāli vai kā attiecīgās juridiskās personas koleģiālās institūcijas loceklis:

- 1) balstoties uz tiesībām pārstāvēt juridisko personu vai darboties tās uzdevumā;
- 2) balstoties uz tiesībām pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā;
- 3) īstenodama kontroli juridiskās personas ietvaros.

70.² pants. Juridiskajai personai piemērojamo piespiedu ietekmēšanas līdzekļu veidi

(1) Juridiskajai personai var noteikt šādus piespiedu ietekmēšanas līdzekļus:

- 1) likvidācija;
- 2) tiesību ierobežošana;
- 3) mantas konfiskācija;
- 4) naudas piedziņa.

(2) Juridiskajai personai var piemērot vienu vai vairākus šā panta pirmajā daļā paredzētos piespiedu ietekmēšanas līdzekļus. Piemērojot likvidāciju, citi piespiedu ietekmēšanas līdzekļi netiek noteikti.

(3) Piespiedu ietekmēšanas līdzekļu izpildes kārtību nosaka saskaņā ar likumu.

(4) Par šā likuma sevišķajā daļā paredzētu kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu juridiskajai personai kā piespiedu ietekmēšanas līdzekli prokurors, sastādot priekšrakstu par piespiedu ietekmēšanas līdzekli, var noteikt naudas piedziņu vai tiesību ierobežošānu.”

4. 70.³ pantā:

izslēgt pirmajā daļā vārdus “tās filiāles, pārstāvniecības vai struktūrvienības”;

izslēgt otrajā daļā vārdus “tās filiāle, pārstāvniecība vai struktūrvienība”;

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Likvidējot juridisko personu, valsts īpašumā bez atlīdzības atsavināma visa tās īpašumā esošā manta.”

5. Izteikt 70.⁴ pantu šādā redakcijā:

“70.⁴ pants. Tiesību ierobežošana

(1) Tiesību ierobežošana ir noteiktu tiesību vai atļauju atņemšana vai tāda aizlieguma noteikšana, kas juridiskajai personai neļauj izmantot noteiktas tiesības, saņemt valsts atbalstu vai palīdzību, piedalīties valsts vai pašvaldības iepirkuma procedūrā, veikt noteikta veida darbību uz laiku no viena gada līdz desmit gadiem.

(2) Prokurors priekšrakstā par piespiedu ietekmēšanas līdzekli var piemērot ne vairāk par pusi no šā panta pirmajā daļā paredzētā maksimālā tiesību ierobežošanas laika.”

6. 70.⁵ pantā:

izslēgt pirmajā daļā vārdus “kuru var piemērot kā piespiedu ietekmēšanas pamata vai papildu līdzekli”;

izslēgt trešo daļu;

izslēgt ceturtajā daļā vārdus “juridiskajai vai fiziskajai”.

7. Izteikt 70.⁶ pantu šādā redakcijā:

“70.⁶ pants. Naudas piedziņa

(1) Naudas piedziņa ir naudas summa, ko tiesa vai prokurors uzliek samaksāt valsts labā 30 dienu laikā. Naudas piedziņa atbilstoši noziedzīgā nodarījuma smagumam un juridiskās personas mantiskajam stāvoklim nosakāma desmit līdz simt tūkstošu Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā nolēmuma taisīšanas brīdī, norādot nolēmumā šīs naudas piedziņas summu Latvijas Republikas naudas vienībās. Prokurors priekšrakstā par piespiedu ietekmēšanas līdzekli var piemērot ne vairāk kā pusi no šajā pantā paredzētā maksimālā naudas piedziņas apmēra, ievērojot Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgas apmēru brīdī, kad sastādīts minētais priekšraksts, un norādot tajā šīs naudas piedziņas summu Latvijas Republikas naudas vienībās.

(2) Naudas piedziņa, kas uzlikta juridiskajai personai, maksājama no šīs personas līdzekļiem.

(3) Naudas piedziņas samaksu attiecīgi tiesa vai prokurors var sadalīt termiņos vai atlikt uz laiku, kas nav ilgāks par vienu gadu no dienas, kad nolēmums vai priekšraksts par piespiedu ietekmēšanas līdzekli stājas likumīgā spēkā.

(4) Ja naudas piedziņa nav samaksāta, piespiedu ietekmēšanas līdzeklis tiek izpildīts piespiedu kārtā.”

8. Izslēgt 70.⁷ pantu.

9. Izteikt 70.⁸ pantu šādā redakcijā:

“70.⁸ pants. Nosacījumi piespiedu ietekmēšanas līdzekļu piemērošanai juridiskajai personai

(1) Nosakot piespiedu ietekmēšanas līdzekļa veidu, ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu.

(2) Nosakot piespiedu ietekmēšanas līdzekļa mēru, ievēro šādus nosacījumus:

- 1) juridiskās personas faktiskā rīcība;
- 2) juridiskās personas darbību raksturs un sekas;
- 3) pasākumi, ko juridiskā persona veikusi, lai novērstu noziedzīga nodarījuma izdarīšanu;
- 4) juridiskās personas lielums, nodarbošanās veids un finansiālais stāvoklis;
- 5) pasākumi, ko juridiskā persona veikusi, lai atlīdzinātu nodarīto zaudējumu vai novērstu radīto kaitējumu;
- 6) vai juridiskā persona ir izlīgusi ar cietušo.”

10. Izslēgt 154.¹ panta otrās daļas dispozīcijā vārdus “vai ja tā izdarīta atkārtoti”.

11. Izteikt pārejas noteikumu 11. punktu šādā redakcijā:

“11. Grozījumi šā likuma 98. panta trešajā daļā, 99. panta ceturtajā daļā, 116., 117., 118., 125. pantā, 148. panta trešajā daļā, 152. panta trešajā daļā, 153. panta trešajā daļā, 154. panta trešajā daļā, 154.¹ panta trešajā daļā, 165.¹ panta trešajā daļā, 174. pantā, 175. panta ceturtajā daļā, 176. pantā, 177. panta trešajā daļā, 177.¹ panta trešajā daļā, 183. panta otrajā daļā, 184. pantā, 187. panta otrajā daļā, 190.¹ panta trešajā daļā, 192. panta otrajā daļā, 193. panta ceturtajā daļā, 193.¹ panta trešajā daļā, 195. panta trešajā daļā, 206. panta trešajā daļā, 218. panta trešajā daļā, 220.¹ panta trešajā daļā, 221. panta trešajā daļā, 221.¹ panta trešajā daļā, 224., 225. pantā, 231. panta otrajā daļā, 233. panta trešajā daļā, 243. panta trešajā daļā, 253., 253.¹ pantā, 269. panta otrajā daļā, 285. panta trešajā daļā, 311. pantā, 314. panta trešajā daļā, 320. panta ceturtajā daļā, 323. panta trešajā daļā par papildsoda — policijas kontroles — aizstāšanu ar papildsodu — probācijas uzraudzību — stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.”

Likums stājas spēkā 2013. gada 1. aprīlī.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 14. martā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 27. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 27.03.2013., Nr. 61.

114. 313L/11 Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām”

Izdarīt likumā “Par nodokļiem un nodevām” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 7. nr.; 1996, 15. nr.; 1997, 24. nr.; 1998, 2., 18., 22., 24. nr.; 1999, 24. nr.; 2000, 11. nr.; 2001, 3., 8., 12. nr.; 2002, 2., 22. nr.; 2003, 2., 6., 8., 15., 22. nr.; 2004, 9. nr.; 2005, 2., 11. nr.; 2006, 1., 9., 13., 20., 24. nr.; 2007, 3., 7., 12. nr.; 2008, 1., 6., 13. nr.; 2009, 2., 11., 13., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200., 205. nr.; 2010, 91., 101., 131., 151., 157., 178., 183., 206. nr.; 2011, 68., 80., 85., 169. nr.; 2012, 24., 50., 56., 109., 157., 186., 199., 203. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. pantā:

izteikt 1. un 2. punktu šādā redakcijā:

“1) **nodoklis** — ar likumu noteikts obligāts periodisks vai vienreizējs maksājums valsts budžeta vai pašvaldību budžetu (pamatbudžeta vai speciālā budžeta) ieņēmumu nodrošināšanai un valsts funkciju un pašvaldību funkciju finansēšanai. Nodokļu samaksa neparedz atlīdzinājumu nodokļa maksātājam tiešā veidā. Minētais termiņš piemērojams arī valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām, kā arī muitas nodokļiem un citiem līdzvērtīgiem maksājumiem, kuri noteikti tieši piemērojamos Eiropas Savienības normatīvajos aktos par muitas lietām;

2) **valsts nodeva** — obligāts maksājums valsts budžetā vai šajā likumā noteiktajos gadījumos pašvaldības budžetā par valsts vai pašvaldības institūcijas veicamo darbību, kas izriet no šīs institūcijas funkcijām. Valsts nodevas mērķis ir personu darbību regulēšana (kontrolēšana, veicināšana, ierobežošana). Valsts nodevas apmērs nav tiešā veidā saistīts ar institūcijas veiktās darbības izmaksu segšanu;”

papildināt 3. punktu ar tekstu šādā redakcijā:

“Pašvaldības nodevas apmērs nav tiešā veidā saistīts ar pašvaldības vai tās iestādes veiktās darbības izmaksu segšanu;”

izteikt 4. punkta trešo teikumu šādā redakcijā:

“Šā likuma un konkrēto nodokļu likumu izpratnē par nodokļu maksātājiem uzskatāmi arī reģistrēti pievienotās vērtības nodokļa maksātāji un personas, to grupas vai grupu pārstāvji, kuras ietur vai kurām jāietur nodoklis no maksājumiem citām personām, to grupām vai grupu pārstāvjiem;”

izteikt 24. punktu šādā redakcijā:

“24) **struktūrvienība** — juridiskās personas vai uz līguma vai norunas pamata izveidotu fizisko un juridisko personu grupu vai to pārstāvju (citas personas) teritoriāli nošķirta saimnieciska vienība, kuras atrašanās vietā tiek veikta saimnieciskā darbība Latvijā vai ārpus tās. Struktūrvienībai nav juridiskās personas statusa. Par struktūrvienību uzskata arī tīmeklī izvietotas preču vai pakalpojumu tirdzniecības un pasūtījumu pieņemšanas vai komplektēšanas sistēmas, kurām ir tīmekļa vietne un lietotāju reģistrācijas sistēma, pasūtījumu sistēma vai norēķinu sistēma, kuras uzturētājs atrodas Latvijā vai ārpus tās.”

2. Izteikt 7. panta ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Kārtību, kādā tiek veikta informācijas apmaiņa starp Latvijas un ārvalstu kompetentajām iestādēm, sniedzot un saņemot nodokļu administrēšanas funkciju izpildei nepieciešamo paredzami svarīgo vai svarīgo informāciju saskaņā ar Saeimas apstiprināto starptautisko līgumu prasībām, kā arī informācijas pieprasījumā norādāmās ziņas nosaka Ministru kabinets.”

3. Aizstāt 8. panta 4. punktā vārdus ““Par pievienotās vērtības nodokli”” ar vārdiem “Pievienotās vērtības nodokļa likums”.

4. 10. pantā:

aizstāt otrās daļas pirmajā teikumā vārdus “un atvieglojumi” ar vārdiem “atvieglojumi, atbrīvojumi, kā arī valsts nodevas atmaksas kārtība gadījumos, kad pieņemts nelabvēlīgs gala lēmums”;

papildināt trešo daļu pēc vārda “likmes” ar vārdu “atbrīvojumi”;

aizstāt ceturtajā daļā vārdus “likumā “Par pievienotās vērtības nodokli”” ar vārdiem “Pievienotās vērtības nodokļa likumā”.

5. Izslēgt 12. panta trešās daļas pirmo teikumu.

6. Papildināt 15. panta pirmo daļu ar 14. punktu šādā redakcijā:

“14) iesniegt nodokļu administrācijai citas Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējas iestādes pieprasīto informāciju, ja iesniedzējai dalībvalstij šī informācija ir paredzami svarīga konkrēta nodokļu maksātāja nodokļu administrēšanas vajadzībām. Minēto informāciju pēc nodokļu administrācijas pieprasījuma sniedz neatkarīgi no tā, vai attiecīgā informācija ir nepieciešama Latvijas Republikas nodokļu administrēšanas vajadzībām.”

7. Izteikt 15.¹ panta sesto daļu šādā redakcijā:

“(6) Personu, kura reģistrējama Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā, Valsts ieņēmumu dienests reģistrē pievienotās vērtības nodokli regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.”

8. Papildināt 18. panta pirmās daļas 12. punktu pēc vārda “pieejamu” ar vārdiem “Valsts ieņēmumu dienesta”.

9. Izteikt 18.¹ panta pirmās daļas 1. punktu šādā redakcijā:

“1) saskaņā ar Eiropas Savienības normatīvajiem aktiem koordinēt un veikt informācijas apmaiņu, sniedzot un saņemot savu funkciju izpildei nepieciešamo informāciju no Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Nodokļu administrācija nodrošina arī tādas informācijas iegūšanu un sniegšanu citas Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu administrācijai, kas nav nodokļu administrācijas rīcībā, ja attiecīgā informācija ir nepieciešama, lai izpildītu pieprasījumu sniegt informāciju, kas ir paredzami svarīga konkrēta nodokļu maksātāja nodokļu administrēšanas vajadzībām pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī;”.

10. Izslēgt 19. pantu.

11. Aizstāt 34.¹ panta pirmās daļas 5. punktā vārdus “ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistra” ar vārdiem “pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistra”.

12. Papildināt pārejas noteikumus ar 150. un 151. punktu šādā redakcijā:

“150. Grozījums šā likuma 7. panta ceturtajā daļā par tās izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2013. gada 1. jūlijā.

151. Ministru kabinets līdz 2013. gada 30. jūnijam izdod šā likuma 7. panta ceturtajā daļā paredzētos noteikumus.”

13. Informatīvajā atsaucē uz Eiropas Savienības direktīvām:

izslēgt 5., 6., 7., 8. un 9. punktu;

papildināt informatīvo atsauci ar 14. punktu šādā redakcijā:

“14) Padomes 2011. gada 15. februāra direktīvas 2011/16/ES par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ direktīvu 77/799/EEK.”

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 14. martā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 27. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 27.03.2013., Nr. 61.

115. 314L/11 Grozījumi Kredītiestāžu likumā

Izdarīt Kredītiestāžu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 23. nr.; 1996, 9., 14., 23. nr.; 1997, 23. nr.; 1998, 13. nr.; 2000, 13. nr.; 2002, 10., 23. nr.; 2003, 14. nr.; 2004, 2., 12., 23. nr.; 2005, 13., 14. nr.; 2006, 15. nr.; 2007, 7., 12. nr.; 2008, 14., 23. nr.; 2009, 6., 7., 17., 22. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 23., 51., 160. nr.; 2011, 4. nr.; 2012, 50., 56., 92. nr.) šādus grozījumus:

1. 63. pantā:

izteikt pirmās daļas 11. punkta ievaddaļu šādā redakcijā:

“11) Valsts ieņēmumu dienestam — pamatojoties uz pieprasījumu, ko akceptējis Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors, viņa vietnieks vai nodokļu administrēšanas struktūrvienības vadītājs vai viņa vietnieks, saskaņā ar Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem vai Latvijas Republikas Saeimas apstiprinātiem starptautiskajiem līgumiem, izņemot gadījumu, kad attiecīgajos starptautiskajos līgumos ir noteikta paredzami svarīgas vai svarīgas informācijas sniegšana, nodokļu administrēšanas vajadzībām nepieciešamo informāciju par informācijas pieprasītājas valsts konkrētu nodokļu maksātāju — bankas konta esamību, bankas konta turētāju, personu, kura pilnvarota rīkoties ar bankas kontu, bankas konta pārskata perioda sākuma atlikumu un beigu atlikumu, bankas konta izrakstu par konkrētu laika periodu, ziņas par citiem konta turētāja kontiem bankā konkrētajā laika periodā, kā arī ziņas par attiecīgajiem kontiem piesaistīto maksājumu karti (tās veids, numurs un lietotājs), ziņas par attiecīgās maksājumu kartes piesaisti bankas kontam, ja.”;

papildināt pirmo daļu ar 11.¹ punktu šādā redakcijā:

“11¹) Valsts ieņēmumu dienestam — pamatojoties uz pieprasījumu, ko akceptējis Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors, viņa vietnieks vai nodokļu administrēšanas struktūrvienības vadītājs vai viņa vietnieks, saskaņā ar Eiropas Savienības normatīvajiem aktiem vai Latvijas Republikas Saeimas apstiprinātiem starptautiskajiem līgumiem, ja tajos ir noteikta paredzami svarīgas vai svarīgas informācijas sniegšana, citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai ārvalsts (starptautiskā līguma puses) konkrēta nodokļu maksātāja nodokļu administrēšanas vajadzībām paredzami svarīgu vai svarīgu informāciju (tai skaitā par darījumiem ar trešajām personām). Šā punkta piemērošanai paredzami svarīga vai svarīga informācija ir:

- a) bankas konta esamība,
- b) bankas konta turētājs,
- c) persona, kura pilnvarota rīkoties ar bankas kontu,
- d) persona, kura atvēra bankas kontu,
- e) bankas konta pārskata perioda sākuma atlikums un beigu atlikums,
- f) procentu summa, kas nomaksāta par attiecīgās bankas kontā esošajiem naudas līdzekļiem par konkrētu laika periodu,
- g) nomaksātā nodokļu summa par procentiem konkrētā laika periodā,
- h) bankas konta izraksts par konkrētu laika periodu,
- i) ziņas vai dokumenti saistībā ar konkrētu darījumu kontā,

- j) ziņas par citiem konta turētāja kontiem bankā konkrētā laika periodā, kā arī ziņas par attiecīgajiem kontiem piesaistīto maksājumu karti (tās veids, numurs un lietotājs),
- k) ziņas par attiecīgās maksājumu kartes piesaisti bankas kontam.”;

izteikt trešās daļas trešo teikumu šādā redakcijā:

“Šā panta pirmās daļas 11. punktā minētajos gadījumos Valsts ieņēmumu dienests ziņas pieprasa, ja pastāv vismaz viens no šādiem apstākļiem:

- 1) ziņas nav iespējams iegūt no paša nodokļu maksātāja vai nodokļu maksātāja iesniegtās ziņas nav patiesas;
- 2) nodokļu maksātājam — fiziskajai personai — ir nokavētie nodokļu maksājumi un ziņas nepieciešamas nokavēto maksājumu piedziņai;
- 3) Valsts ieņēmumu dienests ir pārliecinājies, ka ārvalsts (starptautiskā līguma puses) kompetentās iestādes informācijas pieprasījums Valsts ieņēmumu dienestam atbilst saskaņā ar likumu “Par nodokļiem un nodevām” izdotajiem normatīvajiem aktiem.”

2. Papildināt pārejas noteikumus ar 51. punktu šādā redakcijā:

“51. Šā likuma 63. panta pirmās daļas 11. punkta grozījumi (tā izteikšana jaunā redakcijā) daļā par nodokļu administrēšanas vajadzībām nepieciešamās informācijas sniegšanu par informācijas pieprasītājas valsts konkrētu nodokļu maksātāju saskaņā ar Latvijas Republikas Saeimas apstiprinātiem starptautiskajiem līgumiem, 63. panta pirmās daļas 11.¹ punkts daļā par ārvalsts konkrēta nodokļu maksātāja nodokļu administrēšanas vajadzībām paredzami svarīgas vai svarīgas informācijas sniegšanu saskaņā ar tādiem Latvijas Republikas Saeimas apstiprinātiem starptautiskajiem līgumiem, kuros ir noteikta paredzami svarīgas vai svarīgas informācijas sniegšana, kā arī grozījumi 63. panta trešajā daļā (trešā teikuma izteikšana jaunā redakcijā) piemērojami, sākot ar 2013. gada 1. jūliju. Līdz 2013. gada 30. jūnijam kredītiestādes nodokļu administrēšanas vajadzībām informāciju saskaņā ar Latvijas Republikas Saeimas apstiprinātiem starptautiskajiem līgumiem sniedz tādā apjomā, kāds noteikts šā likuma 63. panta pirmās daļas 11. punktā dienā pirms attiecīgo grozījumu (63. panta 11. un 11.¹ punktā) spēkā stāšanās dienas.”

3. Informatīvajā atsaucē uz Eiropas Savienības direktīvām:

izslēgt 1. punktu;

papildināt informatīvo atsauci ar 20. punktu šādā redakcijā:

“20) Padomes 2011. gada 15. februāra direktīvas 2011/16/ES par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ direktīvu 77/799/EEK.”

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 14. martā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 27. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 27.03.2013., Nr. 61.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

116. 315L/11 Grozījumi Nacionālās drošības likumā

Izdarīt Nacionālās drošības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2001, 3. nr.; 2002, 1., 12. nr.; 2003, 12., 23. nr.; 2004, 9. nr.; 2005, 2., 10., 11. nr.; 2006, 1., 14., 24. nr.; 2007, 9., 10., 16. nr.; 2008, 11. nr.; 2009, 2., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 76. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 17. panta 3. punktu šādā redakcijā:

“3) izpilda Ministru kabineta lēmumā par ārkārtējo situāciju un lēmumā par izņēmuma stāvokli noteiktos pasākumus;”

2. Izslēgt 22. panta trešo un ceturto daļu.

3. Papildināt 23.² panta otro daļu ar 8. un 9. punktu šādā redakcijā:

“8) satiksmes ministrs;

9) vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs.”

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 7. martā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 27. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 27.03.2013., Nr. 61.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

117. 316L/11 Grozījums Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likumā

Izdarīt Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likumā (Latvijas Vēstnesis, 2010, 118. nr.; 2011, 103., 144. nr.; 2012, 166. nr.; 2013, 40., 46. nr.) šādu grozījumu:

Izteikt 24. panta septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem atbilstoši normatīvajiem aktiem par ārkārtējo situāciju un izņēmuma stāvokli ir pienākums ārkārtējās situācijas un izņēmuma stāvokļa laikā dot iespēju atbildīgajām institūcijām sniegt informāciju un paziņojumus iedzīvotājiem.”

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 7. martā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 27. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 27.03.2013., Nr. 61.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

118. 317L/11 Grozījumi Civilās aizsardzības likumā

Izdarīt Civilās aizsardzības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2006, 22. nr.; 2008, 16. nr.; 2009, 7., 17. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 182. nr.) šādus grozījumus:

1. 3. pantā:

izteikt pirmās daļas 2. punkta “b” apakšpunktu šādā redakcijā:

“b) sabiedriskās nekārtības un terora akti;”;

izslēgt trešo daļu.

2. Papildināt 9. panta trešo daļu ar 3. punktu šādā redakcijā:

“3) katastrofas vai tās draudu gadījumā ierobežot personu pulcēšanos un pārvietošanos attiecīgajā administratīvajā teritorijā vai tās daļā uz laiku līdz divām nedēļām, par ierobežojumiem un to atcelšanu informējot Ministru kabinetu un blakus esošās pašvaldības, kā arī paziņojot plašsaziņas līdzekļos.”

3. Aizstāt 25. panta otrajā daļā vārdus “Katastrofu medicīnas centrs” ar vārdiem “Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienests”.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 7. martā.

Valsts prezidents **A. Bērziņš**

Rīgā 2013. gada 27. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 27.03.2013., Nr. 61.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

119. 318L/11 Grozījums Liepājas speciālās ekonomiskās zonas likumā

Izdarīt Liepājas speciālās ekonomiskās zonas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 6. nr.; 2001, 17. nr.; 2006, 12. nr.) šādu grozījumu:

Izteikt 55. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Liepājas speciālā ekonomiskā zona tiek izveidota no 1997. gada 1. marta un pastāv līdz 2035. gada 31. decembrim.”

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 14. martā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 27. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 27.03.2013., Nr. 61.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

120. 319L/11 Grozījums Rēzeknes speciālās ekonomiskās zonas likumā

Izdarīt Rēzeknes speciālās ekonomiskās zonas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 22. nr.; 2001, 17. nr.; 2005, 5. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 205. nr.) šādu grozījumu:

Izteikt 54. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Rēzeknes speciālā ekonomiskā zona tiek izveidota no šā likuma spēkā stāšanās dienas un pastāv līdz 2035. gada 31. decembrim.”

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 14. martā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 27. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 27.03.2013., Nr. 27.

121. 320L/11 Grozījumi Zinātniskās darbības likumā

Izdarīt Zinātniskās darbības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2005, 10. nr.; 2007, 15. nr.; 2009, 2., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 47., 68., 74., 205. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. pantā:

papildināt pantu ar 2.¹ punktu šādā redakcijā:

“2¹) **tiesību uz izgudrojumu vai augu šķirni saimnieciskā izmantošana (komercializācija)** — mantisko tiesību uz izgudrojumu vai augu šķirni atsavināšana vai izmantošana pret atlīdzību;”;

izteikt 6. punktu šādā redakcijā:

“6) **zinātni apkalpojošais personāls** — personas, kuras veic zinātniskajai darbībai nepieciešamās palīgfunkcijas (plānošanas, ekonomisko, finanšu, zinātniski tehniskās informācijas struktūrvienību darbinieki, speciālo un zinātniski tehnisko bibliotēku darbinieki, patentu dienesta speciālisti, arhivāri u.tml.);”;

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Likumā lietotie termini atbilst Augu šķirņu aizsardzības likumā un Patentu likumā lietotajiem terminiem un to skaidrojumam.”;

uzskatīt līdzšinējo panta tekstu par pirmo daļu.

2. 8. pantā:

aizstāt otrajā daļā vārdus “ik pēc sešiem gadiem — apmaksāts” ar vārdiem “ik pēc sešiem gadiem var tikt piešķirts apmaksāts”;

izteikt ceturtais daļas otro teikumu šādā redakcijā:

“Zinātnieka mantiskās tiesības uz izgudrojumu, kas radīts valsts finansētas zinātniskās darbības rezultātā, reglamentē šā likuma 39.¹, 39.², 39.³, 39.⁴, 39.⁵ un 39.⁶ panta noteikumi.”

3. Izslēgt 13. panta trešās daļas 5. punktā vārdu “šajā”.

4. Papildināt 21. pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Valsts dibinātas universitātes zinātnisko institūtu var izveidot kā atvasinātu publisku personu. Valsts dibinātas universitātes izveidots zinātniskais institūts — atvasināta publiska persona — atrodas attiecīgās universitātes pārraudzībā.”

5. Izslēgt 21.² panta pirmajā daļā otro teikumu.

6. Papildināt likumu ar 21.⁵ un 21.⁶ pantu šādā redakcijā:

“21.⁵ pants. Valsts dibinātas universitātes zinātniskais institūts — atvasināta publiska persona

(1) Lēmumu par valsts dibinātas universitātes zinātniskā institūta — atvasinātas publiskas personas — dibināšanu vai likvidēšanu pieņem valsts dibinātas universitātes senāts. Senāta pieņemto lēmumu apstiprina Ministru kabinets. Valsts dibinātas universitātes senāts lēmumā

nosaka to valsts dibinātas universitātes kustamo un nekustamo mantu, kas nododama zinātniskā institūta — atvasinātas publiskas personas — īpašumā, valdījumā vai lietošanā. Valsts dibinātas universitātes zinātniskā institūta — atvasinātas publiskas personas — nolikumu pieņem zinātniskā institūta lēmēj institūcija, un pēc valsts dibinātas universitātes senāta ieteikuma to apstiprina Ministru kabinets.

(2) Valsts dibinātas universitātes zinātniskā institūta — atvasinātas publiskas personas — lēmēj institūcija ir zinātniskā institūta zinātniskā padome.

(3) Valsts dibinātas universitātes zinātniskā institūta — atvasinātas publiskas personas — zinātniskā padome atbilstoši tās noteiktajai kompetencei var izveidot, reorganizēt un likvidēt iestādes un dibināt, reorganizēt un likvidēt kapitālsabiedrības, lemt par dalību biedrībās, nodibinājumos un kapitālsabiedrībās.

(4) Valsts dibinātas universitātes zinātniskais institūts — atvasināta publiska persona — nav tiesīgs veidot citu zinātnisko institūtu.

(5) Ministru kabineta lēmums, ar kuru tas apstiprina valsts dibinātas universitātes senāta lēmumu par valsts dibinātas universitātes zinātniskā institūta — atvasinātas publiskas personas — dibināšanu vai likvidēšanu, nav administratīvs akts.

21.6 pants. Zinātniskā institūta — atvasinātas publiskas personas — manta

(1) Zinātniskā institūta — atvasinātas publiskas personas — mantu Latvijā un ārvalstīs saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem veido:

- 1) naudas līdzekļi, cita kustama un nekustama manta, kas zinātniskajam institūtam dāvināta vai ziedota, ko tas mantojis vai ieguvis par pašu līdzekļiem;
- 2) par valsts budžeta līdzekļiem iegādātā manta. Nekustamais īpašums ierakstāms zemesgrāmatā kā zinātniskā institūta īpašums;
- 3) zinātniskā institūta intelektuālais īpašums;
- 4) nekustamais īpašums, ko tam bez atlīdzības nodevusi cita atvasināta publiska persona vai valsts.

(2) Zinātniskajam institūtam — atvasinātai publiskai personai — ir tiesības rīkoties ar savu mantu tā darbības stratēģijā norādīto mērķu sasniegšanai, ievērojot spēkā esošos normatīvos aktus un institūta nolikumu.

(3) Rīcību ar šā panta pirmās daļas 4. punktā minēto īpašumu un tā turpmāko izmantošanu nosaka Publiskas personas mantas atsavināšanas likums.

(4) Zinātniskā institūta — atvasinātas publiskas personas — manta tiek pārvaldīta nošķirti no tam valdījumā nodotās valsts mantas.

(5) Valsts mantu var nodot zinātniskā institūta — atvasinātas publiskas personas — īpašumā, valdījumā vai lietošanā ar Ministru kabineta lēmumu.”

7. Aizstāt 24. panta divpadsmitās daļas 2. punktā vārdus “un tam valdījumā vai lietošanā” ar vārdiem “un tam īpašumā, valdījumā vai lietošanā”.

8. 28. pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Zinātnisko institūciju reģistrā reģistrē zinātnisko institūtu (publisku aģentūru, atvasinātu publisku personu, valsts augstskolas struktūrvienību, privāto tiesību juridisko personu vai tās struktūrvienību), ja tas atbilst visiem šādiem kritērijiem:

- 1) zinātniskajā institūtā akadēmiskajos amatos ir ievēlētas vismaz piecas personas ar doktora zinātnisko grādu;
- 2) zinātniskā institūta darbības jomai atbilstošajā zinātnes nozarē vismaz 10 procentiem

no institūta zinātniskajiem darbiniekiem ir doktora zinātniskais grāds;

- 3) zinātniskā institūta īpašumā, valdījumā vai lietošanā ir zinātniskā institūta darbības jomai atbilstošas telpas;
- 4) zinātniskā institūta zinātnieki publicē zinātniskus rakstus vai patentē izgudrojumus, vai izstrādā tehnoloģijas.”;

papildināt pantu ar 5.¹ daļu šādā redakcijā:

“(5¹) Ja zinātniskais institūts ir augstskolas struktūrvienība, zinātnisko institūciju reģistrā reģistrē vai nu augstskolu, vai tās struktūrvienību — zinātnisko institūtu. Lēmumu par zinātnisko institūciju reģistrā reģistrējamo zinātnisko institūciju pieņem augstskola.”;

izteikt septītās daļas 4. punktu šādā redakcijā:

- “4) darbības starptautisko vērtējumu.”

9. Izteikt 37.¹ panta pirmās daļas ievaddaļu un 1. punktu šādā redakcijā:

“(1) Valsts zinātniskā institūta, valsts augstskolas, valsts augstskolas zinātniskā institūta, tai skaitā valsts dibinātas universitātes zinātniskā institūta — atvasinātas publiskas personas —, zinātnisko darbinieku atlīdzību nosaka:

- 1) zinātniskajiem darbiniekiem, kuri ieņem akadēmiskos amatus, — saskaņā ar normatīvajiem aktiem par bāzes finansējuma piešķiršanas kārtību, kā arī no valsts zinātniskā institūta, valsts augstskolas vai valsts augstskolas zinātniskā institūta noslēgto līgumu īstenošanai iegūtajiem finanšu līdzekļiem, tās apmēru paredzot atbilstoši zinātniskā institūta iekšējai darba samaksas kārtībai;”

10. Izteikt 38., 39. un 39.¹ pantu šādā redakcijā:

“38. pants. Zinātniskās darbības bāzes finansējums

(1) Zinātniskajām institūcijām bāzes finansējumu piešķir dibinātājs. Bāzes finansējumu valsts zinātniskajiem institūtiem, valsts augstskolām, valsts augstskolu zinātniskajiem institūtiem, tai skaitā valsts dibināto universitāšu zinātniskajiem institūtiem — atvasinātām publiskām personām —, kuri reģistrēti zinātnisko institūciju reģistrā, piešķir Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

(2) Zinātnisko institūciju bāzes finansējumu veido līdzekļi:

- 1) zinātnisko institūciju uzturēšanai (būvju un iekārtu uzturēšanai, komunālo pakalpojumu apmaksai, administratīvā, tehniskā un apkalpojošā personāla darba samaksai);
- 2) dibinātāja noteikto zinātnisko pētījumu veikšanā iesaistītā zinātniskā personāla atlīdzībai;
- 3) zinātnisko institūciju reģistrā reģistrēto valsts zinātnisko institūtu, valsts augstskolu un valsts augstskolu zinātnisko institūtu attīstībai šo institūciju darbības stratēģijā noteikto mērķu sasniegšanai, tai skaitā izgudrojumu patentēšanai, uzturēšanai spēkā, jaunu augu šķirņu reģistrēšanai un to izmantošanas tiesību aizsardzībai, kā arī saimnieciskās izmantošanas (komercializācijas) sagatavošanai.

39. pants. Zinātniskās institūcijas grāmatvedības uzskaitē un konti

(1) Zinātniskā institūcija veic grāmatvedības uzskaiti, atver kontus un rīkojas ar tiem normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

(2) Zinātniskais institūts — atvasināta publiska persona —, valsts augstskola, kurai ir atvasinātas publiskas personas statuss, un valsts dibinātas universitātes zinātniskais institūts — atvasināta publiska persona — Valsts kasē atver norēķinu kontu, kurā attiecīgā ministrija atbilstoši valsts budžeta apropriācijai ieskaita bāzes finansējuma līdzekļus saskaņā ar šā likuma

38. pantu, kā arī veic atbilstošo izdevumu apmaksu no šā konta.

(3) Komersantu piešķirtos finanšu līdzekļus konkrētu pasūtījuma projektu īstenošanai un citus pašu ieņēmumus zinātniskais institūts — atvasināta publiska persona —, valsts augstskola, kurai ir atvasinātas publiskas personas statuss, un valsts dibinātas universitātes zinātniskais institūts — atvasināta publiska persona — var saņemt kredītiestādes kontā. Atbilstošo izdevumu apmaksu tiek veikta no šā konta.

(4) Gada beigās zinātniskā institūta — atvasinātas publiskas personas —, valsts augstskolas, kurai ir atvasinātas publiskas personas statuss, un valsts dibinātas universitātes zinātniskā institūta — atvasinātas publiskas personas — kontā atlikušie līdzekļi no šo institūciju zinātniskās darbības ieņēmumiem, ja tie nepārsniedz gada laikā faktiski saņemto līdzekļu apjomu, paliek institūcijas rīcībā un tiek izlietoti nākamajā gadā.

(5) Konkursa kārtībā iegūto valsts un starptautisko zinātnisko pētījumu projektu un programmu finansējumu zinātniskais institūts — atvasināta publiska persona —, valsts augstskola, kurai ir atvasinātas publiskas personas statuss, un valsts dibinātas universitātes zinātniskais institūts — atvasināta publiska persona — saņem Valsts kases norēķinu kontā, kā arī veic atbilstošo izdevumu apmaksu no šā konta.

39.¹ pants. Valsts zinātniskās institūcijas mantiskās tiesības uz izgudrojumu vai augu šķirni

(1) Valsts zinātniskajai institūcijai (valsts augstskolai, tai skaitā augstskolai — atvasinātai publiskai personai, valsts augstskolas struktūrvienībai, valsts dibinātas universitātes zinātniskajam institūtam — atvasinātai publiskai personai, valsts zinātniskajam institūtam, tai skaitā zinātniskajam institūtam — atvasinātai publiskai personai, valsts publiskai aģentūrai, valsts komercsabiedrībai) pieder mantiskās tiesības uz izgudrojumu vai augu šķirni, ja tie pilnībā radīti valsts finansēta pētījuma rezultātā, atbilstoši tās darbības nolikumā paredzētajai kārtībai.

(2) Mantiskās tiesības uz izgudrojumu vai augu šķirni, kas radīta valsts zinātniskās institūcijas un citu institūciju vai zinātnieku sadarbības rezultātā, valsts zinātniskajai institūcijai pieder tādā apjomā, kas ir proporcionāls institūcijas ieguldījumam, ko nosaka līgums.”

11. Papildināt likumu ar 39.², 39.³, 39.⁴, 39.⁵ un 39.⁶ pantu šādā redakcijā:

“39.² pants. Valsts zinātnisko institūciju izgudrotāju mantiskās tiesības uz izgudrojumu vai augu šķirni

(1) Ja valsts finansēta pētījuma ietvaros izgudrojumu vai augu šķirni radījis viens vai vairāki valsts zinātniskās institūcijas darbinieki, kuru darba pienākumi ietver izgudrotājdarbību, pētniecību, projektēšanu, konstruēšanu vai tehnoloģiskās izstrādnes sagatavošanu, tad mantiskās tiesības uz šo izgudrojumu vai augu šķirni pieder zinātniskajai institūcijai, ar kuru šis darbinieks vai šie darbinieki ir darba tiesiskajās attiecībās. Ja valsts zinātniskajā institūcijā īstenots citas personas finansēts pētījums un tā ietvaros izgudrojumu vai augu šķirni radījis viens vai vairāki valsts zinātniskās institūcijas darbinieki, tad mantiskās tiesības uz šo izgudrojumu vai augu šķirni nosaka līgums, saskaņā ar kuru pētījums īstenots.

(2) Izgudrotāja vai augu šķirnes selekcionāra, kas nav valsts zinātniskās institūcijas darbinieks, mantiskās tiesības uz izgudrojumu vai augu šķirni nosaka līgums starp izgudrotāju vai augu šķirnes selekcionāru un valsts zinātnisko institūciju, kurā pētījums īstenots.

39.³ pants. Lēmumu pieņemšana par mantisko tiesību uz jaunu izgudrojumu vai augu šķirni reģistrēšanu

(1) Valsts zinātniskās institūcijas darbinieks rakstveidā informē valsts zinātnisko institūciju par jauna izgudrojuma vai jaunas augu šķirnes radīšanas faktu.

(2) Valsts zinātniskā institūcija, izvērtējusi attiecīgā izgudrojuma vai augu šķirnes saimnieciskās izmantošanas (komercializācijas) potenciālu, triju mēnešu laikā pēc šā panta pirmajā daļā minētās informācijas saņemšanas pieņem lēmumu par to, vai iesniegt patenta pieteikumu vai

iesniegumu selekcionāra tiesību piešķiršanai uz augu šķirni uz valsts zinātniskās institūcijas vārda, kā arī paziņo izgudrotājam vai selekcionāram par savu nodomu šīs mantiskās tiesības izmantot. Ja valsts zinātniskā institūcija triju mēnešu laikā nepaziņo darbiniekam par savu nodomu izmantot šīs mantiskās tiesības, tiesības uz izgudrojumu vai selekcionāra tiesības uz augu šķirni pāriet darbiniekam vai selekcionāram. Paziņošanas kārtību regulē institūcijas iekšējie normatīvie akti.

(3) Kārtību, kādā darbinieks informē valsts zinātnisko institūciju par jaunu izgudrojumu vai augu šķirni, kritērijus, pēc kuriem valsts zinātniskā institūcija izvērtē izgudrojuma patentspēju vai nepieciešamību iesniegt iesniegumu par selekcionāra tiesību piešķiršanu un attiecīgā izgudrojuma vai augu šķirnes saimnieciskās izmantošanas (komercializācijas) potenciālu, valsts zinātniskajā institūcijā veicamo patenta pieteikuma sagatavošanas procedūru, kā arī kritērijus, pēc kuriem valsts zinātniskā institūcija izvērtē reģistrēta patenta turpmākās uzturēšanas nepieciešamību, nosaka valsts zinātniskās institūcijas darbības nolikums.

39.⁴ pants. Mantisko tiesību uz izgudrojumu vai augu šķirni aizsardzība

(1) Ja valsts zinātniskā institūcija atbilstoši tās darbības nolikumā paredzētajai kārtībai nav nolēmusi atteikties no tiesībām uz izgudrojumu vai augu šķirni un nav attiecīgās tiesības piedāvājusi izgudrotājam vai selekcionāram, tad tā nodrošina šo tiesību aizsardzību, piesakot un uzturot spēkā patentu uz izgudrojumu vai tiesības uz augu šķirni.

(2) Valsts zinātniskās institūcijas lēmējinstīcijai saskaņā ar tās darbības nolikumu ir tiesības lemt par patenta vai tiesību uz augu šķirni turpmāku uzturēšanu, ņemot vērā paredzamo ieguvumu no reģistrētā patenta vai augu šķirnes saimnieciskās izmantošanas (komercializācijas).

(3) Valsts zinātniskajai institūcijai ir pienākums nodrošināt izgudrojuma vai augu šķirnes būtības neizpaušanu trešajām personām, pirms iesniegts patenta pieteikums vai iesniegums par selekcionāra tiesību piešķiršanu.

(4) Valsts zinātniskā institūcija ir tiesīga izpaust trešajām personām izgudrojuma būtību pirms patenta pieteikuma publicēšanas vai augu šķirnes būtību, pirms publicēts lēmums par selekcionāra tiesību piešķiršanu, ja vien līgumā ar pētījuma projekta finansētājiem vai līgumā ar izgudrojuma autoriem vai jaunas augu šķirnes selekcionāriem nav paredzēts citādi.

39.⁵ pants. Tiesību uz izgudrojumu vai augu šķirni saimnieciskā izmantošana (komercializācija)

Valsts zinātniskajai institūcijai ir pienākums veikt nepieciešamās darbības, tai skaitā ļaut interesentiem iegādāties patentu, selekcionāra tiesības uz augu šķirni vai attiecīgo licenci, lai nodrošinātu to, ka tiesības uz izgudrojumu vai augu šķirni tiek saimnieciski izmantotas (komercializētas) valstij pēc iespējas izdevīgākā veidā.

39.⁶ pants. Tiesības uz atlīdzību no mantisko tiesību uz izgudrojumu vai augu šķirni saimnieciskās izmantošanas (komercializācijas) rezultātā gūtajiem ienākumiem

Izgudrotājam vai selekcionāram ir tiesības uz taisnīgu atlīdzību no mantisko tiesību uz izgudrojumu vai augu šķirni saimnieciskās izmantošanas (komercializācijas) rezultātā gūtajiem ienākumiem valsts zinātniskās institūcijas darbības nolikumā noteiktajā kārtībā.”

12. Papildināt pārejas noteikumus ar 17., 18. un 19. punktu šādā redakcijā:

“17. Lai zinātnisko institūciju reģistrā nodrošinātu zinātnisko institūtu reģistrācijas atbilstību šā likuma 28. panta 5.¹ daļas prasībām, līdz 2013. gada 15. aprīlim augstskola iesniedz zinātnisko institūciju reģistrā iesniegumu par zinātniskās institūcijas — augstskolas — vai zinātniskā institūta — augstskolas struktūrvienības — izslēgšanu no zinātnisko institūciju reģistra. Ja augstskola līdz 2013. gada 15. aprīlim nav iesniegusi šādu iesniegumu, tad ar 2013. gada 15. maiju zinātniskais institūts — attiecīgās augstskolas struktūrvienība — tiek izslēgts no zinātnisko institūciju reģistra.

18. Zinātniskajai institūcijai, kas reģistrēta zinātnisko institūciju reģistrā un pirmo sešu gadu periodā kopš 2005. gada 19. maija nav saņēmusi savas darbības starptautisko vērtējumu, termiņš

šā likuma 28. panta septītās daļas 4. punktā noteikto ziņu iesniegšanai zinātnisko institūciju reģistram tiek pagarināts līdz 2013. gada 31. decembrim.

19. Lēmumu par valsts dibinātas universitātes zinātniskā institūta pārveidošanu par valsts dibinātas universitātes zinātnisko institūtu — atvasinātu publisku personu — apstiprina Ministru kabinets pēc valsts dibinātas universitātes senāta ieteikuma. Pārveidotā zinātniskā institūta — atvasinātas publiskas personas — nolikumu apstiprina šā likuma 21.⁵ panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā.”

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 14. martā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 27. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 27.03.2013., Nr. 61.

122. 321L/11 Grozījumi Aizsargjoslu likumā

Izdarīt Aizsargjoslu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 6. nr.; 2002, 7. nr.; 2003, 15. nr.; 2005, 15. nr.; 2008, 8. nr.; 2009, 12. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 205. nr.; 2011, 169. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. pantā:

aizstāt 15. punktā vārdu “septiņiem” ar vārdu “pieciem”;

papildināt pantu ar 18.¹ punktu šādā redakcijā:

“18¹) **stacionārais radiomonitoringa punkts** — stacionārs radiofrekvenču spektra novērošanas komplekss, kas sastāv no uztverošo radioiekārtu, antenu sistēmu un to mastu kopuma un paredzēts radiofrekvenču spektra uzraudzības jomai.”

2. Papildināt 12. panta otrās daļas 2. punktu ar vārdiem “un stacionārajiem radiomonitoringa punktiem”.

3. 14. pantā:

papildināt panta nosaukumu ar vārdiem “un stacionārajiem radiomonitoringa punktiem”;

papildināt pantu ar 2.² un 2.³ daļu šādā redakcijā:

“(2²) Aizsargjoslas ap stacionārajiem radiomonitoringa punktiem nosaka, lai nodrošinātu stacionāro radiomonitoringa punktu netraucētu darbību gaisa telpā un novērstu tādu iespējamu traucējošu objektu nesaskaņotu būvniecību vai uzstādīšanu, kuri var ietekmēt novērojumu vai mērījumu rezultātu precizitāti un nepārtrauktību.

“(2³) Aizsargjoslu ap stacionāro radiomonitoringa punktu veido gaisa telpa 150 metru rādiusā, mērot no stacionārā radiomonitoringa punkta antenu sistēmas pamatnes ass, un ne mazāk kā 20 metru augstumā no būves pamatnes, uz kuras uzstādīta antenu sistēma.”;

izslēgt trešo daļu.

4. Aizstāt 15. panta piektajā daļā vārdus “Lauku atbalsta dienests” ar vārdiem “valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību “Zemkopības ministrijas nekustamie īpašumi””.

5. 33. pantā:

papildināt otrās daļas pirmo un otro teikumu pēc skaitļa “14.” ar vārdiem “panta pirmajā daļā”;

papildināt pantu ar vienpadsmito daļu šādā redakcijā:

“(11) Ierosinot stacionārā radiomonitoringa punkta būvniecību, stacionārā radiomonitoringa punkta īpašnieks:

- 1) saskaņo attiecīgā punkta būvniecību ar ēkas vai būves, uz kuras ierosināts uzstādīt stacionāro radiomonitoringa punktu, īpašnieku, tiesisko valdītāju vai dzīvokļu īpašnieku kopību, ja attiecīgā ēka ir daudzdzīvokļu mājas dzīvokļu īpašnieku kopīpašums;
- 2) saskaņo attiecīgā stacionārā radiomonitoringa punkta būvniecību ar vietējo pašvaldību;

- 3) ar publikāciju oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis” un tās pašvaldības mājaslapā internetā, kuras teritorijā atradīsies stacionārais radiomonitoringa punkts, informē par stacionārā radiomonitoringa punkta aizsargjoslu un aprobežojumiem, norādot to nekustamo īpašumu kadastra numurus, uz kuriem attiecas aizsargjosla. Vienlaikus tiek nosūtīts paziņojums nekustamā īpašuma īpašniekam vai tiesiskajam valdītājam, uz kura nekustamo īpašumu attiecas aizsargjosla.”

6. Papildināt 36. panta ceturtais daļas 2. punktu ar jaunu otro teikumu šādā redakcijā:

“Ikreizēju rikojumu lauksaimniecībā izmantojamās zemes ierīkošanai krasta kāpu aizsargjoslā esošā mežā Ministru kabinets izdod sešu mēnešu laikā no dienas, kad iesniegums saņemts vietējā pašvaldībā.”

7. Izslēgt 42. panta otro daļu.

8. 43. pantā:

papildināt panta nosaukumu ar vārdiem “un stacionārajiem radiomonitoringa punktiem”;
papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Stacionārā radiomonitoringa punkta aizsargjoslā būvēt ēkas vai būves, kuru augstums pārsniedz 20 metrus un stacionārā radiomonitoringa punkta antenu sistēmas pamatnes augstumu, atļauts pēc būvprojekta vai ierīkošanas projekta rakstveida saskaņošanas ar stacionārā radiomonitoringa punkta īpašnieku.”;

uzskatīt līdzšinējo panta tekstu par pirmo daļu.

9. Papildināt pārejas noteikumus ar 21. un 22. punktu šādā redakcijā:

“21. Šā likuma 43. panta otrajā daļā minētais saskaņošanas pienākums attiecas uz jauniem ierīkošanas un būvniecības projektiem, kuriem līdz dienai, kad stājas spēkā grozījums šā likuma 43. pantā (par tā papildināšanu ar otro daļu), nav akceptēts ierīkošanas projekts vai izsniegta būvatļauja.

22. Valsts akciju sabiedrība “Elektroniskie sakari” ar publikāciju oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis” un tās pašvaldības mājaslapā internetā, kuras teritorijā atrodas stacionārais radiomonitoringa punkts, informē par šā stacionārā radiomonitoringa punkta aizsargjoslu un aprobežojumiem 30 dienu laikā pēc šā likuma 14. panta 2.² un 2.³ daļas spēkā stāšanās, norādot arī to nekustamo īpašumu kadastra numurus, uz kuriem attiecas aizsargjosla. Vienlaikus tiek nosūtīts paziņojums nekustamā īpašuma īpašniekam vai tiesiskajam valdītājam, uz kura nekustamo īpašumu attiecas aizsargjosla.”

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 14. martā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 27. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 27.03.2013., Nr. 61.

123. 322L/11 Par ārkārtējo situāciju un izņēmuma stāvokli

I nodaļa

Vispārīgie noteikumi

1. pants. Likuma mērķis

Likuma mērķis ir nodrošināt nacionālo drošību valsts apdraudējuma gadījumā.

2. pants. Likuma darbība

Likums nosaka kārtību, kādā izsludina un atceļ īpašu tiesisko režīmu — ārkārtējo situāciju vai izņēmuma stāvokli —, kā arī valsts pārvaldes un pašvaldību institūciju, fizisko un juridisko personu tiesības, to ierobežojumus, īpašos pienākumus un tiesiskuma nodrošināšanu šo tiesisko režīmu spēkā esamības laikā.

3. pants. Īpašā tiesiskā režīma spēks laikā un tā tiesiskās sekas

(1) Visi lēmumi un rīkojumi, kas pieņemti ārkārtējās situācijas vai izņēmuma stāvokļa nodrošināšanai, zaudē spēku vienlaikus ar ārkārtējās situācijas vai izņēmuma stāvokļa atcelšanu vai šiem īpašajiem tiesiskajiem režīmiem noteiktā termiņa beigām.

(2) Valsts institūcijām nav tiesību noraidīt personu prasījumus pret valsti par nodarīto kaitējumu, ja tādi rodas saistībā ar ārkārtējās situācijas vai izņēmuma stāvokļa nodrošināšanu, pamatojot noraidījumu ar īpašā tiesiskā režīma apstākļiem.

II nodaļa

Ārkārtējā situācija

4. pants. Ārkārtējā situācija un tās izsludināšana

(1) Ārkārtējā situācija ir īpašs tiesiskais režīms, kura laikā Ministru kabinetam ir tiesības likumā noteiktajā kārtībā un apjomā ierobežot valsts pārvaldes un pašvaldību institūciju, fizisko un juridisko personu tiesības un brīvības, kā arī uzlikt tām papildu pienākumus.

(2) Ārkārtējo situāciju var izsludināt tāda valsts apdraudējuma gadījumā, kas saistīts ar katastrofu, tās draudiem vai kritiskās infrastruktūras apdraudējumu, ja būtiski apdraudēta valsts, sabiedrības, vides, saimnieciskās darbības drošība vai cilvēku veselība un dzīvība.

5. pants. Ministru kabineta tiesības izsludināt ārkārtējo situāciju

(1) Ārkārtējo situāciju izsludina Ministru kabinets uz noteiktu laiku, bet ne ilgāku par trim mēnešiem.

(2) Lēmumu par ārkārtējās situācijas izsludināšanu (turpmāk — lēmums par ārkārtējo situāciju) Ministru kabinets atceļ pirms noteiktā laika, ja valsts apdraudējums ir novērsts vai pārvarēts. Lēmumu par ārkārtējās situācijas atcelšanu Ministru kabinets paziņo Saeimas Prezidijam.

(3) Atkarībā no valsts apdraudējuma veida, intensitātes un rakstura, kā arī mainoties apdraudētās teritorijas lielumam, Ministru kabinets izdara attiecīgus grozījumus lēmumā par ārkārtējo situāciju. Ministru kabinetam ir tiesības, ja nepieciešams, vienu reizi pagarināt izsludināto

ārkārtējo situāciju uz laiku, kas nav ilgāks par trim mēnešiem.

6. pants. Pieprasījums izsludināt ārkārtējo situāciju

(1) Ārkārtējās situācijas izsludināšanu var pieprasīt:

- 1) Krīzes vadības padome;
- 2) par nozari atbildīgā ministrija;
- 3) pašvaldības dome.

(2) Par lēmumu pieprasīt ārkārtējās situācijas izsludināšanu šā panta pirmajā daļā minētajām institūcijām ir pienākums informēt:

- 1) pašvaldību, kuras teritorijā plānots izsludināt ārkārtējo situāciju;
- 2) ministriju, kuras kompetencē ir attiecīgi ar ārkārtējo situāciju saistīti pasākumi.

7. pants. Teritorija, kurā izsludināma ārkārtējā situācija

Atkarībā no valsts apdraudējuma veida, intensitātes un rakstura, kā arī apdraudētās teritorijas lieluma ārkārtējo situāciju Ministru kabinets var izsludināt:

- 1) visā valstī;
- 2) valsts daļā;
- 3) administratīvās teritorijas daļā.

8. pants. Ministru kabineta tiesības, izsludinot ārkārtējo situāciju

(1) Izsludinot ārkārtējo situāciju, Ministru kabinetam ir tiesības noteikt:

- 1) īpašu pārvietošanās un pulcēšanās kārtību vai pārvietošanās un pulcēšanās ierobežojumus;
- 2) īpašu kārtību transportlīdzekļu kustībai vai šīs kustības ierobežojumus;
- 3) īpašu saimnieciskās darbības kārtību vai šīs darbības ierobežojumus;
- 4) īpašu kārtību preču, medikamentu, energoresursu, pakalpojumu un citu materiāltehnisko resursu pieejamībai;
- 5) valsts pārvaldes un pašvaldību institūciju tiesības pieņemt lēmumu par iedzīvotāju un viņu kustamā īpašuma evakuāciju, kā arī, ja nepieciešams, nodrošināt pieņemtā lēmuma izpildi ar piespiedi pārvietošanu;
- 6) valsts pārvaldes un pašvaldību institūciju amatpersonu tiesības iekļūt privātā īpašumā;
- 7) valsts pārvaldes un pašvaldību institūciju amatpersonām papildu tiesības aizturēt un nodot tiesībaizsardzības institūciju amatpersonām lēmuma pieņemšanai personas, kuras nepakļaujas amatpersonu likumīgajām prasībām vai izdara citus pārkāpumus;
- 8) valsts pārvaldes un pašvaldību institūcijām tiesības noteikt aizliegumu personām atrasties noteiktās vietās bez speciālām atļaujām vai personu apliecinošiem dokumentiem;
- 9) valsts pārvaldes un pašvaldību institūcijas, kuras sagatavo un izplata oficiālu informāciju par ārkārtējo situāciju;
- 10) starptautiskajos līgumos noteikto saistību izpildes pilnīgu vai daļēju apturēšanu, ja to izpilde var negatīvi ietekmēt valsts apdraudējuma novēršanas vai pārvarēšanas spējas.

(2) Izsludinot ārkārtējo situāciju, Ministru kabinetam papildus šā panta pirmajā daļā minētajām tiesībām ir tiesības noteikt konkrētajā ārkārtējā situācijā nepieciešamus pasākumus, kas valsts apdraudējuma un tā seku novēršanai vai pārvarēšanai paredzēti likumos, kā arī valsts

pārvaldes un pašvaldību institūciju kompetenci valsts apdraudējuma novēršanā vai pārvarēšanā.

9. pants. Lēmums par ārkārtējo situāciju

(1) Lēmumā par ārkārtējo situāciju norāda:

- 1) ārkārtējās situācijas izsludināšanas iemeslu;
- 2) laiku, uz kuru to izsludina;
- 3) teritoriju, kurā ārkārtējā situācija tiek izsludināta;
- 4) atbildīgo institūciju un līdzatbildīgās institūcijas, kā arī to īpašās pilnvaras;
- 5) izmantojamos resursus;
- 6) fizisko un juridisko personu tiesību ierobežojumus;
- 7) valsts pārvaldes un pašvaldību institūciju īpašos pienākumus, uzdevumus un tiesības;
- 8) lēmuma par ārkārtējo situāciju izplatīšanas kārtību;
- 9) citu informāciju atbilstoši valsts apdraudējuma veidam, intensitātei un raksturam, kā arī apdraudētās teritorijas lielumam.

(2) Ministru kabinets, pieņemot lēmumu par ārkārtējo situāciju, var noteikt starptautiskās organizācijas un valstis, kuras informējamās par ārkārtējās situācijas izsludināšanu un tās iemesliem, teritoriju, kurā izsludināta ārkārtējā situācija, un laiku, uz kuru tā izsludināta.

(3) Lēmumu par ārkārtējo situāciju vai grozījumiem lēmumā par ārkārtējo situāciju, ja ir nepieciešami papildu teritoriāli vai tiesību ierobežojumi, kā arī par izsludinātās ārkārtējās situācijas pagarināšanu Ministru kabinets 24 stundu laikā pēc tā pieņemšanas paziņo Saeimas Prezidijam.

(4) Sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi bez maksas izziņo lēmumu par ārkārtējo situāciju, kā arī sniedz citu informāciju par ārkārtējo situāciju un ieteikumus iedzīvotāju rīcībai, ievērojot Ministru kabineta un atbildīgās institūcijas nosacījumus par informācijas sniegšanas kārtību un steidzamību.

10. pants. Saeimas kompetence lemt par ārkārtējās situācijas pamatotību

(1) Saeimas Prezidijs Ministru kabineta lēmumu par ārkārtējo situāciju vai par tādiem grozījumiem lēmumā par ārkārtējo situāciju, kuri nosaka papildu teritoriālos vai tiesību ierobežojumus, kā arī par izsludinātās ārkārtējās situācijas pagarināšanu nekavējoties iekļauj Saeimas sēdes darba kārtībā.

(2) Ja, izskatot šā panta pirmajā daļā minēto lēmumu, Saeima to noraida, attiecīgais lēmums zaudē spēku un saskaņā ar to ieviestie pasākumi nekavējoties tiek atcelti.

III nodaļa

Izņēmuma stāvoklis

11. pants. Izņēmuma stāvokļa izsludināšanas nosacījumi

(1) Izņēmuma stāvoklis ir īpašs tiesiskais režīms, kas izsludināms, ja:

- 1) valsti apdraud ārējais ienaidnieks;
- 2) valstī vai tās daļā ir izcēlušies vai draud izcelties iekšēji nemieri, kas apdraud demokrātisko valsts iekārtu.

(2) Izņēmuma stāvoklis ļauj likumā noteiktajā apjomā un kārtībā ierobežot fizisko un juridisko personu tiesības un brīvības, kā arī uzlikt tām papildu pienākumus.

(3) Izņēmuma stāvokli izsludina Ministru kabinets.

12. pants. Izņēmuma stāvokļa izsludināšana

(1) Izņēmuma stāvokli var izsludināt visā valstī vai tās daļā.

(2) Izņēmuma stāvokli izsludina uz noteiktu laiku, bet ne ilgāku par sešiem mēnešiem.

(3) Lēmumu par izņēmuma stāvokli vai grozījumiem lēmumā par izņēmuma stāvokli, ja ir nepieciešami papildu teritoriāli vai tiesību ierobežojumi, kā arī par izsludinātā izņēmuma stāvokļa pagarināšanu Ministru kabinets 24 stundu laikā pēc tā pieņemšanas paziņo Saeimas Prezidijam.

(4) Ministru kabinetam ir pienākums atkarībā no valsts apdraudējuma veida, tā intensitātes un rakstura, kā arī apdraudētās teritorijas lieluma izdarīt grozījumus lēmumā par izņēmuma stāvokli.

(5) Ministru kabinets atceļ lēmumu par izņēmuma stāvokli pirms noteiktā laika, ja valsts apdraudējums ir novērsts vai pārvarēts.

(6) Ministru kabinetam ir tiesības izsludināto izņēmuma stāvokli pagarināt — ik reizi uz laiku, kas nav ilgāks par sešiem mēnešiem.

(7) Ministru kabineta sēdē piedalās tiesībsargs vai viņa pilnvarota amatpersona, kas izsaka viedokli par izskatāmo lēmumu.

13. pants. Lēmums par izņēmuma stāvokli

(1) Lēmumā par izņēmuma stāvokli norāda:

- 1) izņēmuma stāvokļa izsludināšanas iemeslu;
- 2) izņēmuma stāvokļa spēkā stāšanās brīdi un laiku, uz kuru to izsludina;
- 3) teritoriju, kurā izņēmuma stāvoklis tiek izsludināts;
- 4) pasākumu kopumu, ko paredzēts īstenot izņēmuma stāvokļa laikā, lai novērstu vai pārvarētu valsts apdraudējumu un nodrošinātu sabiedrisko kārtību un drošību;
- 5) fizisko un juridisko personu tiesību un brīvību ierobežojumus vai papildu pienākumus;
- 6) par valsts apdraudējuma pārvarēšanu atbildīgo valsts pārvaldes un pašvaldību institūciju pilnvaras un uzdevumus;
- 7) kārtību, kādā informācija par valsts apdraudējuma pārvarēšanas gaitu sniedzama Valsts prezidentam, Saeimai un ģenerālprokuroram;
- 8) valsts tiešās pārvaldes iestāžu un atvasinātu publisku personu institucionālo padotību (ja to nepieciešams mainīt).

(2) Ministru kabinets, pieņemot lēmumu par izņēmuma stāvokli, var noteikt starptautiskās organizācijas un valstis, kuras informējamās par izņēmuma stāvokļa izsludināšanu un tās iemesliem, teritoriju, kurā izsludināts izņēmuma stāvoklis, un laiku, uz kuru tas izsludināts.

14. pants. Saeimas kompetence lemt par izņēmuma stāvokļa pamatotību

(1) Saeimas Prezidijs Ministru kabineta lēmumu par izņēmuma stāvokli vai par tādiem grozījumiem lēmumā par izņēmuma stāvokli, kuri nosaka papildu teritoriālos vai tiesību ierobežojumus, kā arī par izsludinātā izņēmuma stāvokļa pagarināšanu nekavējoties iekļauj Saeimas sēdes darba kārtībā.

(2) Ja, izskatot šā panta pirmajā daļā minēto lēmumu, Saeima to noraida, attiecīgais lēmums zaudē spēku un saskaņā ar to ieviestie pasākumi nekavējoties tiek atcelti.

15. pants. Iedzīvotāju informēšana par izņēmuma stāvokli

(1) Lēmumu par izņēmuma stāvokli vai grozījumiem lēmumā par izņēmuma stāvokli, kā arī par izņēmuma stāvokļa pagarināšanu vai atcelšanu nekavējoties nosūta izziņošanai elektroniskajos

plašsaziņas līdzekļos, publicē pašvaldību mājaslapās internetā un izvieto redzamās vietās pie valsts pārvaldes un pašvaldību institūciju ēkām, kā arī nodrošina oficiālo elektronisko publikāciju tiešsaistē internetā.

(2) Sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi bez maksas izziņo lēmumu par izņēmuma stāvokli, kā arī sniedz citu informāciju par izņēmuma stāvokli un ieteikumus iedzīvotāju rīcībai, ievērojot Ministru kabineta un atbildīgās institūcijas nosacījumus par informācijas sniegšanas kārtību un steidzamību.

16. pants. Valsts pārvaldes padotība izņēmuma stāvokļa laikā

(1) Ja tas nepieciešams nacionālajai drošībai un valsts aizsardzībai, izņēmuma stāvokļa laikā Ministru kabinets var grozīt valsts tiešās pārvaldes iestāžu un atvasinātu publisku personu padotības formu, mainīt valsts tiešās pārvaldes iestāžu padotību konkrētam Ministru kabineta loceklim, tai skaitā aizstāt pārraudzību ar pakļautību.

(2) Ministru kabineta loceklis viņa padotībā esošo un izņēmuma stāvokļa laikā nodoto institūciju uzraudzību īsteno tieši vai ar tiešās pārvaldes iestādes, tās struktūrvienības vai amatpersonas starpniecību.

17. pants. Ministru kabineta tiesības izņēmuma stāvokļa laikā

(1) Atkarībā no valsts apdraudējuma veida, intensitātes un rakstura Ministru kabinets var noteikt:

- 1) īpašu režīmu iebraukšanai Latvijā un izbraukšanai no tās, kā arī pārvietošanās un uzturēšanās ierobežojumus;
- 2) aizliegumu personām atrasties noteiktās vietās bez speciālām atļaujām vai personu apliecinošiem dokumentiem, kā arī pastāvīgas personu dokumentu pārbaudes;
- 3) īpašu kārtību vai ierobežojumus sapulču, gājienu un piketu, kā arī citu masu pasākumu organizēšanai vai aizliegumu tos organizēt;
- 4) ierobežojumus streiku rīkošanai vai aizliegumu tos rīkot;
- 5) ierobežojumus personu, transportlīdzekļu un kravu kustībai pāri valsts robežai vai šādas kustības aizliegumu, kā arī robežkontroles atjaunošanu uz iekšējām valsts robežām;
- 6) īpašu kārtību pārtikas preču, pirmās nepieciešamības preču, medikamentu un medicīnas preču, alkoholisko dzērienu, degvielas un energoresursu, kā arī pakalpojumu un citu materiāltehnisko resursu pieejamībai, tai skaitā iedzīvotāju normētu apgādi ar pārtiku, pirmās nepieciešamības precēm un medicīnas precēm;
- 7) īpašu kārtību vai ierobežojumus ieroču, municijas, speciālo līdzekļu, sprāgstvielu, spridzināšanas ietaišu un pirotehnisko izstrādājumu, noteiktu bīstamu ķīmisko, bioloģisko un radioaktīvo vielu aprītei, tai skaitā personu īpašumā esošu ieroču, municijas, speciālo līdzekļu, sprāgstvielu, spridzināšanas ietaišu un pirotehnisko izstrādājumu, noteiktu bīstamu ķīmisko, bioloģisko un radioaktīvo vielu izņemšanu;
- 8) stratēģiski svarīgu izejvielu un preču rezervju veidošanu, kā arī aizliegumu noteiktu kategoriju preces un izejvielas izvest no valsts;
- 9) valsts pārvaldes un pašvaldību institūcijas, kuras sagatavo un izplata oficiālu informāciju par izņēmuma stāvokli;
- 10) pastiprinātus sabiedriskās kārtības nodrošināšanas pasākumus un atsevišķu objektu apsardzību;
- 11) valsts apdraudējuma pārvarēšanā iesaistīto valsts pārvaldes un pašvaldību institūciju un mobilizēto civilās aizsardzības formējumu nodrošināšanu ar energoresursiem;
- 12) starptautiskajos līgumos noteikto saistību izpildes pilnīgu vai daļēju apturēšanu, ja

to izpilde var negatīvi ietekmēt valsts apdraudējuma novēršanas vai pārvarēšanas spējas;

- 13) plašsaziņas līdzekļu darbības nodrošināšanu;
- 14) uzņemošās valsts atbalsta funkciju nodrošināšanu, uzņemot Ziemeļatlantijas līguma organizācijas vai Eiropas Savienības bruņotos spēkus, kā arī vides, būvniecības un citu normatīvo aktu prasību nepiemērošanu pasākumiem, kas saistīti ar minēto bruņoto spēku uzņemšanu, izvietošanu un sagatavošanos valsts aizsardzībai nepieciešamā atbalsta sniegšanai;
- 15) valsts pārvaldes un pašvaldību institūciju darba režīmu;
- 16) īpašu kārtību valsts iestāžu informācijas aprītei;
- 17) iedzīvotāju iesaistīšanu brīvprātīgos darbos, kas nepieciešami iekšēju nemieru vai ārēju militāru draudu izraisīto katastrofu un to seku likvidēšanai;
- 18) finanšu ministram pilnvarojumu mainīt likumā par valsts budžetu kārtējam gadam noteikto apropriāciju, ja Saeimas Budžeta un finanšu (nodokļu) komisija 24 stundu laikā ir izskatījusi apropriācijas izmaiņas un nav iebildusi pret tām, kā arī nodrošināt finanšu resursus un maksājumu veikšanu;
- 19) Ministru prezidentam un finanšu ministram pilnvarojumu pieņemt lēmumus par likumā par valsts budžetu kārtējam gadam noteiktās apropriācijas mainīšanu, ja Saeimas Budžeta un finanšu (nodokļu) komisija 24 stundu laikā nav izskatījusi apropriācijas izmaiņas.

(2) Izsludinot izņēmuma stāvokli, Ministru kabinetam papildus šā panta pirmajā daļā minētajām tiesībām ir tiesības noteikt konkrētajā izņēmuma stāvoklī nepieciešamus pasākumus, kas valsts apdraudējuma un tā seku novēršanai vai pārvarēšanai paredzēti likumos, kā arī valsts pārvaldes un pašvaldību institūciju kompetenci valsts apdraudējuma novēršanā vai pārvarēšanā.

(3) Finanšu ministram valsts aizsardzības plānošanas dokumentos noteiktajos gadījumos ir tiesības pilnvarot citas amatpersonas finanšu resursu un maksājumu veikšanas nodrošināšanai.

18. pants. Par valsts apdraudējuma pārvarēšanu atbildīgo valsts pārvaldes un pašvaldību institūciju tiesības izņēmuma stāvokļa laikā

Lai īstenotu šā likuma 13. panta pirmās daļas 4., 5. un 6. punktā noteikto, par valsts apdraudējuma pārvarēšanu atbildīgās valsts pārvaldes un pašvaldību institūcijas atkarībā no valsts apdraudējuma veida, intensitātes un rakstura ir tiesīgas:

- 1) aizturēt personas, kuras nepakļaujas amatpersonu likumīgajām prasībām vai izdara citus pārkāpumus, un nodot tās tiesībaizsardzības institūciju amatpersonām lēmuma pieņemšanai;
- 2) izņemt personu īpašumā esošus ieročus, munīciju, speciālos līdzekļus, sprāgstvielas, spridzināšanas ietaises un pirotehniskos izstrādājumus, noteiktas bīstamās ķīmiskās, bioloģiskās un radioaktīvās vielas;
- 3) iekļūt privātā īpašumā (nekavējoties par to informējot nekustamā īpašuma valditāju), ja nepieciešams novērst draudus cilvēku dzīvībai, kā arī tad, ja tas nepieciešams nacionālajai drošībai un valsts aizsardzībai;
- 4) veikt fizisko personu un to kustamā īpašuma evakuāciju, tai skaitā piespiedu pārvietošanu, ja nepieciešams nodrošināt šo fizisko personu un to īpašuma drošību, kā arī tad, ja tas nepieciešams nacionālajai drošībai un valsts aizsardzībai;
- 5) pārņemt turējumā fizisko un juridisko personu īpašumu (kustamo un nekustamo mantu), ja tas nepieciešams nacionālajai drošībai un valsts aizsardzībai;
- 6) apturēt personām normatīvajos aktos paredzēto un piešķirto tiesību (licenču, atļauju, sertifikātu) darbību, kā arī piešķirt šādas tiesības, ja tas nepieciešams nacionālajai

- drošībai un valsts aizsardzībai;
- 7) izraidīt ārzemniekus, ja viņi liek šķēršļus izņēmuma stāvokļa īstenošanai vai nodarbojas ar propagandu, kas apdraud nacionālo drošību un valsts aizsardzību;
 - 8) kontrolēt korespondenci, ja tas nepieciešams nacionālajai drošībai un valsts aizsardzībai;
 - 9) izbeigt plašsaziņas līdzekļu darbību (tai skaitā uzlikt arestu to produkcijai), anulēt elektronisko plašsaziņas līdzekļu apraides vai retranslācijas atļaujas, kā arī apturēt un izbeigt elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbību, ja tie izplata nacionālo drošību apdraudošu informāciju vai nodarbojas ar propagandu, kas apdraud nacionālo drošību un valsts aizsardzību;
 - 10) veikt apdraudējumu novēršanas pasākumus elektroniskās informācijas telpā, kā arī ierobežot elektronisko sakaru tīklu darbību un elektronisko sakaru lietošanu, lai novērstu vai apturētu nacionālo drošību apdraudošas informācijas izplatīšanu vai propagandu, kas apdraud nacionālo drošību un valsts aizsardzību;
 - 11) bloķēt apraidi vai retranslāciju, lai novērstu vai apturētu nacionālo drošību apdraudošas informācijas izplatīšanu vai propagandu, kas apdraud nacionālo drošību un valsts aizsardzību;
 - 12) veikt nacionālajai drošībai un valsts aizsardzībai nepieciešamus informatīvus pasākumus.

IV nodaļa

Ārkārtējās situācijas un izņēmuma stāvokļa laikā pieļaujamais tiesību ierobežojumu apjoms un pieņemto pārvaldes lēmumu tiesiskuma pārbaude

19. pants. Ārkārtējās situācijas un izņēmuma stāvokļa laikā pieļaujamais tiesību ierobežojumu apjoms

(1) Ārkārtējās situācijas un izņēmuma stāvokļa laikā visām fiziskajām un juridiskajām personām jāpakļaujas valsts pārvaldes un pašvaldību institūciju, kā arī to amatpersonu likumīgajām prasībām.

(2) Ārkārtējās situācijas un izņēmuma stāvokļa laikā pieņemtajiem pārvaldes lēmumiem, kas nosaka ierobežojumus un papildu pienākumus, jābūt ar leģitīmu mērķi, samērīgiem, nediskriminējošiem, pamatotiem un nepieciešamiem katrā konkrētajā valsts apdraudējuma gadījumā.

(3) Ārkārtējās situācijas un izņēmuma stāvokļa nodrošināšanas pasākumi veicami tikai tādā apjomā, kāds nepieciešams situācijas normalizēšanai. Ārkārtējā situācija un izņēmuma stāvoklis nevar būt par pamatu valsts varas un pārvaldes institūciju pilnvaru, cilvēka tiesību un brīvību ierobežošanai teritorijās, kurās attiecīgais tiesiskais režīms nav izsludināts.

(4) Ārkārtējās situācijas un izņēmuma stāvokļa nodrošināšanas pasākumi nevar būt pretrunā ar starptautiskajām cilvēktiesību normām, kas ir saistošas Latvijas Republikai.

(5) Ārkārtējā situācija vai izņēmuma stāvoklis nevar būt par pamatu Latvijas Republikas Satversmē minēto institūciju kompetences ierobežošanai.

(6) Ārkārtējās situācijas un izņēmuma stāvokļa laikā personu izdarītie pārkāpumi izskatāmi saskaņā ar spēkā esošajiem likumiem

(7) Fiziskajām un juridiskajām personām, kuru īpašums (kustamā un nekustamā manta) pārņemts turējumā valsts aizsardzības un nacionālās drošības vajadzībām, ir tiesības uz tām radušos zaudējumu atbilstošu atlīdzinājumu. Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā personām kompensējami zaudējumi, kas tām radušies sakarā ar šo personu īpašuma pārņemšanu valsts vai

pašvaldību institūciju turējumā.

20. pants. Ārkārtējās situācijas un izņēmuma stāvokļa laikā pieņemto administratīvo aktu tiesiskuma pārbaude

(1) Ārkārtējās situācijas un izņēmuma stāvokļa laikā izdotos administratīvos aktus vai amatpersonu faktisko rīcību apstrīd, pārsūdz un izskata Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Lēmuma apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur tā darbību, ja attiecīgais lēmums ir tieši saistīts ar izsludināto ārkārtējo situāciju vai izņēmuma stāvokli, kā arī citos likumā paredzētos gadījumos.

(2) Lēmumu, kas ir tieši saistīts ar izsludināto ārkārtējo situāciju vai izņēmuma stāvokli, var apstrīdēt visā īpašā tiesiskā režīma spēkā esamības laikā, kā arī viena mēneša laikā pēc īpašā tiesiskā režīma atcelšanas. Citus administratīvos aktus vai amatpersonu faktisko rīcību šādā termiņā var apstrīdēt tikai tādā gadījumā, ja īpašais tiesiskais režīms ir ietekmējis sūdzības iesniegšanas iespējas un persona to var objektīvi pamatot.

Pārejas noteikumi

1. Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē likums “Par izņēmuma stāvokli” (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1992, 51./52. nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 5. nr.; 2003, 22. nr.; 2006, 24. nr.).

2. Ministru kabinets līdz 2013. gada 1. septembrim izdod Ministru kabineta noteikumus par kārtību, kādā personām kompensējami zaudējumi, kas tām radušies sakarā ar šo personu īpašuma pārņemšanu valsts vai pašvaldību institūciju turējumā.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 7. martā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 27. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 27.03.2013., Nr. 61.

124. 323L/11 Grozījumi Kriminālprocesa likumā

Izdarīt Kriminālprocesa likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2005, 11., 20. nr.; 2006, 4. nr.; 2007, 3., 13. nr.; 2008, 1., 15. nr.; 2009, 9., 14., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 19., 178. nr.; 2011, 117. nr.; 2012, 92., 189. nr.; 2013, 6, 21. nr.) šādus grozījumus:

1. Izslēgt 7. panta otrajā daļā skaitli “90”.

2. 25. pantā:

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Dubultās sodīšanas nepieļaujamības princips attiecas uz likumā paredzētu sodu, piespiedu līdzekļu vai obligātu pienākumu noteikšanu.”;

izslēgt septīto daļu.

3. Papildināt 39. pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Prokuroram procesā par piespiedu ietekmēšanas līdzekļu piemērošanu juridiskajai personai ir tiesības pabeigt procesu, piemērojot prokurora priekšrakstu par piespiedu ietekmēšanas līdzekli.”

4. 59. panta ceturtajā daļā:

aizstāt vārdu “prokurora” ar vārdiem “procesa virzītāja”;

papildināt daļu pēc vārda “interesēs” ar vārdiem “labā vai nepienācīgas pārraudzības vai kontroles rezultātā”.

5. Papildināt 83. panta trešo daļu pēc vārdiem “bez apsūdzētā piedalīšanās” ar vārdiem “kā arī tad, ja iztiesāšana notiek atsevišķā lietvedībā izdalītā procesā par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanu juridiskajai personai un iztiesāšanā nepiedalās juridiskās personas pārstāvis”.

6. 93. pantā:

izslēgt trešajā daļā vārdus “liecinieks vai”;

aizstāt ceturtajā daļā vārdu “kriminālprocesā” ar vārdu “procesā”;

papildināt pantu ar piekto un sesto daļu šādā redakcijā:

“(5) Pārstāvja nepiedalīšanās procesā nav šķērslis procesa turpināšanai.

(6) Ja persona šajā procesā iepriekš bijusi liecinieks, procesa virzītājs izvērtē šīs personas iespēju būt par pārstāvi.”

7. Izteikt 94. pantu šādā redakcijā:

“94. pants. Juridiskās personas tiesības procesā par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanu

(1) Juridiskās personas tiesības īsteno tās pārstāvis. No brīža, kad personai ar procesa virzītāja lēmumu atļauj piedalīties procesā par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanu kā juridiskās personas pārstāvim, šai personai ir tiesības:

- 1) saņemt tā lēmuma kopiju, ar kuru uzsākts process par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanu;
- 2) tiesību pilnīgai realizācijai par juridiskās personas līdzekļiem uzaicināt aizstāvi;
- 3) iepazīties ar kriminālprocesa reģistru ne vēlāk kā triju dienu laikā pēc pieteikuma iesniegšanas;
- 4) pieteikt noraidījumu reģistrā ierakstītajām amatpersonām;
- 5) iesniegt pieteikumus par izmeklēšanas darbību veikšanu un piedalīšanos tajās;
- 6) piedalīties izmeklēšanas darbībās, kuras tiek veiktas pēc šīs personas vai aizstāvja pieteikuma, ja vien šāda piedalīšanās netraucē izmeklēšanas darbību veikšanu vai neaizskar citas personas tiesības;
- 7) saņemt motivētu lēmumu, ja juridiskās personas pārstāvim atteikta piedalīšanās izmeklēšanas darbībās, kuras veic pēc viņa vai aizstāvja lūguma;
- 8) iepazīties ar ekspertīzes atzinumu pēc tā saņemšanas, ja ekspertīze veikta pēc šīs personas pieteikuma;
- 9) likumā noteiktajos gadījumos, termiņos un kārtībā iesniegt sūdzības par procesa veikšanai pilnvarotas amatpersonas rīcību;
- 10) likumā noteiktajos gadījumos, termiņos un kārtībā pārsūdzēt procesuālos lēmumus;
- 11) mutvārdos vai rakstveidā paust savu attieksmi pret izteikto pieņemumu;
- 12) liecināt vai atteikties sniegt liecību;
- 13) pieprasīt, lai pasākumi krimināltiesisko attiecību noregulēšanai tiktu veikti ar tās piekrišanu;
- 14) izlīgt ar cietušo;
- 15) iesniegt pieteikumu par procesa izbeigšanu;
- 16) izteikt vēlēšanos sadarboties ar amatpersonām, kas veic procesu;
- 17) pēc pirmstiesas procesa pabeigšanas saņemt tiesai nododamās krimināllietas materiālu kopijas, kas attiecas uz konkrēto juridisko personu, pēc tās pieteikuma, ja kopijas nav izsniegtas agrāk, vai ar prokurora piekrišanu iepazīties ar šiem materiāliem;
- 18) atsaukt aizstāvja sūdzības;
- 19) piekrist vai nepiekrist procesa pabeigšanai ar prokurora priekšrakstu par piespiedu ietekmēšanas līdzekli.

(2) Juridiskās personas pārstāvim tiesā ir tādas pašas tiesības kā apsūdzētajam.”

8. Papildināt likumu ar 94.¹ pantu šādā redakcijā:

“94.¹ pants. Juridiskās personas pārstāvja pienākumi procesā par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanu

No brīža, kad personai ar procesa virzītāja lēmumu atļauj piedalīties procesā par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanu kā juridiskās personas pārstāvim, šai personai ir pienākums:

- 1) noteiktajā laikā ierasties procesa veikšanai pilnvarotas amatpersonas norādītajā vietā, ja uzaicinājums izdarīts likumā noteiktajā kārtībā;
- 2) nekavēt un netraucēt procesa norisi;
- 3) ievērot noteikto kārtību procesuālo darbību veikšanas laikā.”

9. Izteikt 353. panta pirmās daļas 3. punktu šādā redakcijā:

- “3) juridiskajai personai, kurai piemērots piespiedu ietekmēšanas līdzeklis.”

10. Papildināt 361. panta otro daļu pēc vārdiem “risinājumu kriminālprocesā vai iespējamo” ar vārdiem “likvidāciju, vai”.

11. Papildināt 368. panta septītās daļas pirmo teikumu pēc vārdiem “priekšrakstu par sodu” ar vārdiem “vai priekšrakstu par piespiedu ietekmēšanas līdzekli”.

12. 381. pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdus “noziedzīgu nodarījumu izdarījušās personas” ar vārdiem “personas, kurai ir tiesības uz aizstāvību”;

aizstāt piektajā daļā vārdus “persona, kas izdarījusi noziedzīgu nodarījumu” ar vārdiem “persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību”.

13. Papildināt 389. pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Personu tiesību ierobežošanas termiņi attiecībā uz mantu, kurai uzlikts arests procesā par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanu juridiskajai personai, tiek apturēti no brīža, kad prokurors nodevis rajona (pilsētas) tiesas kancelejā lēmumu par procesa par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanu juridiskajai personai nodošanu tiesai, līdz dienai, kad stājas spēkā nolēmums par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanu juridiskajai personai.”

14. Izteikt 439. panta tekstu šādā redakcijā:

“(1) Ja kriminālprocesa gaitā ir noskaidrots, ka, visticamāk, ir pamats piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanai, procesa virzītājs pieņem motivētu lēmumu par to, ka tiek uzsākts process piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanai juridiskajai personai. Par pieņemto lēmumu procesa virzītājs paziņo attiecīgajai juridiskajai personai, nosūtot lēmuma kopiju, kā arī informējot par tās tiesībām un pienākumiem.

(2) Process piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanai juridiskajai personai notiek šajā likumā noteiktajā kārtībā uzsākta kriminālprocesa ietvaros.

(3) Procesā virzītājs procesu par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanu juridiskajai personai ar lēmumu var izdalīt atsevišķā lietvedībā šādos gadījumos:

- 1) kriminālprocess pret fizisko personu tiek izbeigts, pamatojoties uz nereabilitējošiem apstākļiem;
- 2) konstatēti apstākļi, kas liedz noskaidrot vai saukt pie kriminālatbildības konkrētu fizisko personu, vai objektīvu iemeslu dēļ krimināllietas nodošana tiesai tuvākajā laikā (saprātīgā laika periodā) nav iespējama;
- 3) lai savlaicīgi atrisinātu krimināltiesiskās attiecības ar fizisko personu, kurai ir tiesības uz aizstāvību;
- 4) to lūdz juridiskās personas pārstāvis.

(4) Lēmumam, ar kuru process par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanu juridiskajai personai izdalīts atsevišķā lietvedībā, pievieno izdalīto krimināllietas materiālu kopijas un to sarakstu.

(5) Lēmums, ar kuru process par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanu juridiskajai personai izdalīts atsevišķā lietvedībā, nav pārsūdzams.”

15. Papildināt likumu ar 439.¹ pantu šādā redakcijā:

“439.¹ pants. Lēmums par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanas juridiskajai personai procesa uzsākšanu

(1) Lēmumā par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanas procesa uzsākšanu procesa

virzītājs norāda:

- 1) noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus;
- 2) noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju;
- 3) pamatojumu pieņemumam, ka izmeklējamais noziedzīgais nodarījums, visticamāk, izdarīts juridiskās personas interesēs, labā vai nepienācīgas pārraudzības vai kontroles rezultātā;
- 4) juridiskās personas nosaukumu, reģistrācijas numuru un juridisko adresi.

(2) Lēmums par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanas juridiskajai personai procesa uzsākšanu nav pārsūdzams.

(3) Ja izmeklēšanas laikā ir mainījušies šā panta pirmās daļas 1., 2. un 3. punktā minētie apstākļi, procesa virzītājs pieņem lēmumu. Par šāda lēmuma pieņemšanu paziņo juridiskajai personai. Lēmums par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanas procesā konstatēto apstākļu maiņu nav pārsūdzams.”

16. Papildināt 440. panta 2. punktu pēc vārdiem “fiziskās personas” ar vārdiem “ja tāda zināma”.

17. Papildināt likumu ar 440.¹ pantu šādā redakcijā:

“440.¹ pants. Izmeklēšanas pabeigšana, ja uzsākts process par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanu

(1) Ierosinot kriminālvajāšanas uzsākšanu vai piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanas procesa turpināšanu (ja process pret juridisko personu izdalīts atsevišķā lietvedībā) un nododot krimināllietas materiālus prokuroram, izmeklētājs attiecīgajā lēmumā papildus vispārējām prasībām norāda šā likuma 440. pantā minētos apstākļus un pamatojumu piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanai juridiskajai personai, kā arī juridiskās personas nosaukumu, reģistrācijas numuru un juridisko adresi.

(2) Izmeklētāja lēmums par procesa turpināšanu piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanai juridiskajai personai nav pārsūdzams.”

18. 441. pantā:

papildināt pantu ar otro, trešo, ceturto, piekto un sesto daļu šādā redakcijā:

“(2) Ja process pret juridisko personu izdalīts atsevišķā lietvedībā, prokurors 10 dienu laikā pēc izmeklētāja lēmuma par procesa turpināšanu piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanai juridiskajai personai un procesa materiālu saņemšanas un izvērtēšanas veic vienu no šādām darbībām:

- 1) atceļ izmeklētāja lēmumu par procesa turpināšanu piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanai juridiskajai personai un atdod procesa materiālus atpakaļ izmeklēšanas iestādei konkrētu procesuālo darbību veikšanai;
- 2) atceļ izmeklētāja lēmumus par kriminālprocesa izdalīšanu atsevišķā lietvedībā un par procesa turpināšanu piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanai juridiskajai personai un atdod procesa materiālus atpakaļ izmeklēšanas iestādei izmeklēšanas turpināšanai, ja prokurors nepiekrīt procesa turpināšanai, jo konstatē apstākļus, kas to nepieļauj, vai uzskata, ka nav pamata procesa turpināšanai piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanai;
- 3) pieņem lēmumu par procesa par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanu juridiskajai personai nodošanu tiesai, kas nav pārsūdzams;
- 4) sastāda prokurora priekšrakstu par piespiedu ietekmēšanas līdzekli.

(3) Prokurors, izdalot atsevišķā lietvedībā procesu par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanu juridiskajai personai, var pabeigt to, pieņemot šā panta otrās daļas 2. punktā minēto lēmumu vai lēmumu par procesa piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanai juridiskajai personai izbeigšanu vai sastādot prokurora priekšrakstu par piespiedu ietekmēšanas līdzekli.

(4) Lēmumam par procesa par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanu nodošanu tiesai pievieno lietisko pierādījumu un dokumentu sarakstu un to personu sarakstu, kuras izsaucamas uz tiesas sēdi. Uz tiesu izsaucamo personu adreses norāda tikai sarakstā, ko nosūta tiesai.

(5) Pēc lēmuma par procesa par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanu juridiskajai personai nodošanu tiesai pieņemšanas, prokurors nosūta lēmuma kopiju juridiskajai personai un cietušajam, izskaidrojot tiesības 10 dienu laikā no lēmuma saņemšanas dienas saņemt procesa materiālu kopijas vai ar prokurora piekrišanu iepazīties ar šiem materiāliem.

(6) Prokurors pēc šā panta ceturtajā un piektajā daļā noteikto darbību veikšanas lēmumu kopā ar procesa materiāliem nosūta tiesai. Lēmumu un procesa materiālus nosūta tiesai arī gadījumā, kad juridiskā persona vai cietušais nav izteikuši vēlēšanos saņemt procesa materiālu kopijas vai iepazīties ar tiem.”;

uzskatīt līdzšinējo panta tekstu par pirmo daļu.

19. Papildināt 39. nodaļu ar 441.¹ un 441.² pantu šādā redakcijā:

“441.¹ pants. Procesā par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanu juridiskajai personai īpatnības, piemērojot prokurora priekšrakstu

(1) Ja ir izdarīts kriminālpārkāpums vai mazāk smags noziegums un juridiskās personas pārstāvis atzīst noziedzīga nodarījuma izdarīšanas faktu, cietušajam radītais kaitējums ir kompensēts un pārstāvis piekrīt procesa pabeigšanai, piemērojot juridiskajai personai piespiedu ietekmēšanas līdzekli, prokurors var pabeigt procesu, sastādot priekšrakstu par piespiedu ietekmēšanas līdzekli.

(2) Prokurors priekšrakstā par piespiedu ietekmēšanas līdzekli iekļauj lēmuma par kriminālprocesa izbeigšanu vispārējās prasības, norāda šā likuma 440. pantā minētos apstākļus un pamatu piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanai juridiskajai personai, rezolutīvajā daļā norāda piespiedu ietekmēšanas līdzekļa veidu.

(3) Prokurors priekšrakstā par piespiedu ietekmēšanas līdzekli var noteikt tiesību ierobežošanu vai naudas piedziņu saskaņā ar Krimināllikumā noteikto.

(4) Juridiskajai personai, pret kuru pabeidz procesu ar prokurora priekšrakstu par piespiedu ietekmēšanas līdzekli, izsniedz šā priekšraksta kopiju, to informē par tiesībām iepazīties ar krimināllietas vai izdalītā procesa materiāliem un tai izskaidro procesa pabeigšanas sekas. Juridiskās personas pārstāvis ar parakstu apliecina, ka piekrīt noziedzīga nodarījuma kvalifikācijai. Juridiskās personas pārstāvis piekrišanu var izteikt nekavējoties vai piecu darba dienu laikā no kopiju saņemšanas dienas. Piekrišanu nevar atsaukt.

(5) Prokurors nosūta cietušajam priekšraksta par piespiedu ietekmēšanas līdzekli kopiju un paziņo par viņa tiesībām iepazīties ar krimināllietas vai izdalītā procesa materiāliem, kā arī pārsūdzēt pieņemto lēmumu 10 dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas dienas.

441.² pants. Lēmums par procesa piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanai juridiskajai personai nodošanu tiesai

Lēmumā par procesa piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanai juridiskajai personai nodošanu tiesai prokurors, papildus vispārējām prasībām norāda šā likuma 440. pantā minētos apstākļus un pamatojumu piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanai, kā arī juridiskās personas nosaukumu, reģistrācijas numuru un juridisko adresi.”

20. Izslēgt 547. pantu.

21. Papildināt likumu ar 547.¹ pantu šādā redakcijā:

“547.¹ pants. Tiesvedība atsevišķā lietvedībā izdalītā procesā piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanai juridiskajai personai

(1) Ja process piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanai izdalīts atsevišķā lietvedībā, tiesvedība notiek, ievērojot lietas izskatīšanas kārtību pirmās instances tiesā, ciktāl šā likuma 51. nodaļā nav noteikts citādi.

(2) Ja juridiskajai personai nav pārstāvja vai pārstāvja ierašanos tiesā nav iespējams nodrošināt, iztiesāšana var notikt bez juridiskās personas pārstāvja. Krimināllietu tiesa var iztiesāt, ja tiesas sēdē piedalās aizstāvis.”

22. Izteikt 548. pantu šādā redakcijā:

“548. pants. Tiesas nolēmums

(1) Izskatot procesa par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanu juridiskajai personai materiālus, tiesai jāizlemj:

- 1) vai ir noticis noziedzīgs nodarījums;
- 2) vai ir noskaidroti šā likuma 440. pantā minētie apstākļi;
- 3) vai noziedzīgs nodarījums izdarīts juridiskās personas interesēs, labā vai nepienācīgas pārraudzības vai kontroles rezultātā;
- 4) kāds piespiedu ietekmēšanas līdzeklis piemērojams.

(2) Atzinusi, ka nav pierādīti šā panta pirmajā daļā minētie fakti, tiesa kriminālprocesu daļā par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanu juridiskajai personai izbeidz.

(3) Ja process par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanu juridiskajai personai izdalīts atsevišķā lietvedībā un tiesa atzinusi, ka nav pierādīti šā panta pirmajā daļā minētie fakti, tā procesu izbeidz.”

23. Papildināt 60. nodaļu ar 639.¹ pantu šādā redakcijā:

“639.¹ pants. Kārtība, kādā izpildāms tiesas nolēmums vai prokurora priekšraksts par juridiskajai personai piemērotu piespiedu ietekmēšanas līdzekli

(1) Tiesa vai prokuratūra septiņu dienu laikā pēc tam, kad stājies spēkā nolēmums vai prokurora priekšraksts par piespiedu ietekmēšanas līdzekļa piemērošanu juridiskajai personai, nosūta tā kopiju iestādei, kurai saskaņā ar likumu uzlikts pienākums to izpildīt, pēc juridiskās personas reģistrācijas vai pēc tās īpašuma atrašanās vietas.

(2) Tiesa vai prokurors naudas piedziņas samaksu var atlikt vai sadalīt termiņos uz laiku līdz vienam gadam, ja persona, kurai piespiedu ietekmēšanas līdzeklis piemērots, 30 dienu laikā nevar to samaksāt un ir iesniegusi motivētu lūgumu par naudas piedziņas samaksas atlikšanu vai sadalīšanu termiņos.

(3) Ja naudas piedziņa 30 dienu laikā pēc tiesas nolēmuma vai prokurora priekšraksta par piespiedu ietekmēšanas līdzekli stāšanās spēkā nav samaksāta vai ja naudas piedziņas iemaksa netika veikta termiņā, kāds noteikts, sadalot vai atliekot naudas piedziņas samaksu, tiesa nolēmumu vai prokurors priekšrakstu par piespiedu ietekmēšanas līdzekli nosūta piespiedu izpildei.

(4) Nolēmuma pilnīgu izpildi kontrolē pirmās instances tiesa. Priekšraksta par piespiedu ietekmēšanas līdzekli izpildi kontrolē prokuratūra. Iestādes, kas izpilda nolēmumu vai priekšrakstu par piespiedu ietekmēšanas līdzekli, nekavējoties paziņo par tā izpildi kontrolējošai iestādei.”

24. Papildināt pārejas noteikumus ar 44. punktu šādā redakcijā:

“44. Šā likuma 439. panta trešās daļas 3. punkts stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī.”

Likums stājas spēkā 2013. gada 1. aprīlī.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 14. martā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 27. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 27.03.2013., Nr. 61.

125. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 21. marta sēdē nolēmusi piekrist deputāta **Ingmāra Čaklā** saukšanai pie administratīvās atbildības par administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto pārkāpumu.

Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2013. gada 21. martā